

SURINAAMSCHES GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, den 30 Julij 1849.

[14617] DAVID JUDA POLAK heeft op heden aantekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements-Secretaris,
J. A. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, den 1 Augustus 1849.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur wordt hiernede bekend gemaakt, dat de zetting van het BROOD over deze maand is bepaald als volgt:

Dat een BROOD van acht Centen, zal moeten wegen negen oncen.

En dat van vier Centen, vier Onzen en een Lood.

Wordende alzoo al de Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. A. LISMAN.

Transporten.

[13574] Den 19den Julij 1849. MARIANNA MONNIER Weduwe wijlen F. RENNEVEY, erfgename van gemelden haren Echtgenoot, aan L. J. TJAKKES, van het Erf met de Gebouwen aan de Wageweg Straat, N. W. La. A No. 256, O. W. La. B No. 104.

Den 23ten. J. ELLIS qq., R. H. ESSER, aan J. J. G. SPILKER nom. ux. van het Huis en Erf aan de Graven Straat, N. W. La. A No. 10, O. W. La. B. No. 31.

Den 24sten. T. DOSSERY, aan T. E. ABENDANON, van het Huis, Erf en de achtergebouwen aan de Prinsen Straat, N. W. La. E No. 273a, O. W. La. D No. 849, benevens het achter voorsz. Erf aangrenzende Stuk land of Erf, uitkomende aan de Drambranders-Gracht, N. W. La. E No. 173, O. W. La. D No. 871.

Den 28sten. A. G. FONSECA Jr. aan C. H. van GERHOLDT, van den Buitengrond Hanna'slust, aan het verlengde pad van Wanika.

Paramaribo, den 30 Julij 1849.

De Griffier van het Gerechtshof,
A. VAN MEERTEN.

(14589) Op HEDEN des nadenmiddags ten 4 ure, zullen Fungerende CURATORS bij het Departement der Onbeheerde Boedels, in het lokaal van hetzelfde Departement, door den Vendmeester J. F. FAVREIJ, in het openbaar doen verkoopen:

De Nalatenschappen van Mevrouw SUSANNA SAFFIN en MARIA ELISABETH SCHNEBELING, bestaande in LIJFKLEEDEREN, Meubilaire GOEDEREN en de SLAVEN genaamd Francois [smid] Lucretie met hare Kinderen Jaqueline en Mentor, Petronella

en hare Kinderen Willemijntje en Georgetina.

Voorts: Een' SCHRIJFLESSENAAR, eene WINKELBANK met deuren, en eene partij WINKELPLAN-KEN, enz, toebehoorende den Boedel JOHANNA G. JONAS.

Paramaribo, den 2 Augustus 1849.

M. N. ARLAUD,
2e. Commies.

[14616] De Exploiteur bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 10 Augustus 1849, des voormiddags om half negen ure, publiek bij Executie verkoopen:

Het HUIS en ERF gelegen aan de Savamacca Straat, La. E No. 14, aankomende S. M. BROMET en W. BENJAMINS.

en over veertien dagen:

$\frac{1}{2}$ aandeel in de Plantaadje BREUKELERWAARD cum annexis gelegen aan de rivier boven Commewijne, aankomende weduwe J. C. MULLER, geboren VAN OMMEREN [nu boedel].

Paramaribo, den 1 Augustus 1849.

A. DE RANDAMIE.

SEQUESTERS

van de Plantaadje Livorno: aandeel Boedel G. C. DE L'ISLE, bieden bij publieke inschrijving voor gereed geld te KOOP aan:

10 of zooveel meer voorradige Vaten SUIKER,

waarvan de inschrijvings-biljetten ter Griffie van het Gerechtshof tot Zaterdag den 4n. dezer, 's morgens ten negen ure, zullen aangenomen en alsdan geopend worden ten overstaan van den Heer Ge-committeerde uit den Hove, tot de zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker dadelijk, voor rekening en risico van den Kooper, van Plantaadje moeten worden afgehaald. (14591)

Paramaribo, den 1 Augustus 1849.

Maïs-Bouw.

Wij vermeen den aandacht van belangheb-benden te moeten opmerkzaam maken op de voordeelen van den maïs-bouw; ter aanprijzing waarvan dezer dagen alhier eene brochure in het licht is verschenen, waarvan, zoo wij ver-nemen, aan HH. eigenaren en administrateurs van plantaadjen, exemplaren zijn toegezonden.

Bij de steeds verminderende oogsten der kof-fij- en atoenk-plantaadjen, en den toestand der uitgewerkte houtgronden, moet het van belang geacht worden de voordeelen te leeren kennen, die de maïs-bouw, vooral in de Vereenigde Sta-ten van Noord-Amerika, afwerpt, om daaruit het overtuigend bewijs af te leiden, van het

wenschelijke, dat men ook hier te lande zich op die kultuur toelagge. Wij laten te dien einde hier onder volgen eene opgaaft van de hoofd-producten van den landbouw in Noord-Ame-rika in 1840, met dezelve geldelijke waarde, berekend naar de prijzen te New-York, ge-noteerd den 19den Mei 1849.

Turksch koor of Maïs	buishels	tegen	f 1.45.	geven	f 547.421.218.75.
Tarwe	84,823,372	"	2.80.	"	237,505,441.60.
Katoen	790,479,275	pond	0.19.	"	151,191,062.25.
Tabak	219,163,319	"	0.15.	"	32,874,497.85.
Suiker	155,100,809	"	0.11.	"	17,061,088.99.
Rijst	80,841,422	"	0.09.	"	7,275,727.98.
Totaal					f 992,329,037.42.

Uit welke opgaaft blijkt, dat het Turksch koor of maïs 65 pCt. van de gezamenlijke waarde der zes hoofd-voortbrengselen van Noord-Amerika's landbouw uitmaakt.

Uit eene opgaaft der landelijke voortbrengse-len der Vereenigde Staten, gedurende het jaar 1818 blijkt dezelve bestaan te hebben in:

Maïs	583,150,000	buishels.
Tarwe	126,364,600	"
Katoen	1,066,000,000	ponden.
Tabak	388,909,000	"
Suiker	200,000,000	"
Rijst	119,199,500	"

Naar denzelfden maatstaf als hiervoren be-rekend, zoude de goldswaarde zijn

der maïs	f 845,567,500
» tarwe	» 353,820,880
van het katoen	» 202,440,000
» den tabak	» 47,836,350
der suiker	» 22,000,000
» rijst	» 10,727,915

te samen f 1,482,392,645.

Gevende alzoo eene vergelijking met de op-

brengst van 1840, percentswijze, de volgende uitkomst:

	in 1840	in 1848.
de Maïs . . .	55.17 pC.	57.03 pC.
» tarwe . . .	23.93 »	23.87 »
het katoen . . .	15.13 »	13.65 »
de tabak . . .	3.31 »	3.23 »
» Suiker . . .	1.72 »	1.48 »
» Rijst . . .	0.74 »	0.74 »
	100.00 pC.	100.00.

Waaruit blijkt eene betrekkelijke toeneming van de maïs-kultuur en eene geëerredigde vermindering in elk der andere kulturen, behalve der rijst, die in verhouding tot het geheel genoegzaam onveranderd is gebleven.

Voor Suriname schijnt deze kultuur zoo niet meer, dan ten minste dezelfde uitkomsten te zullen kunnen opleveren, daar men van eene en dezelfde plek grond, hier te lande, drie maïs-oogsten in één jaar kan verkrijgen, terwijl men, voor het Zuidelijkste gedeelte van Noord Amerika, dit niet zal kunnen aannemen.

Volgens de daarvan bekend gemaakte opgaven, levert een akker Maïs in Noord Amerika, naar gelang der meerdere of mindere bemesting van den grond, 55 tot 80 bushels in één oogst, gelijk staande aan 15½ tot 22½ vat Koorn. — De minste prijs van het koorn hier te lande is f5. per blomvat, bijna overeenkomende met de notering te New York van f1.45 per bushel; zoodat onder eenen drievoudigen oogst, in elk jaar, f235 tot f340. — van één akker zoude kunnen verkregen worden; eene opbrengst, die, met betrekking tot het voordeel, doet zien dat de Maïs voor geene andere der thans alhier bedreven wordende kulturen, zal behoeven te wijken.

Wat de afzet van het product betreft, is het te denken, dat wanneer de Maïs hier te lande als voedings-middel wordt verkozen, het binnenlandsch verbruik eene aanmerkelijke hoeveelheid zal wegnemen, terwijl met betrekking tot het buitenlandsch vertier, men slechts behoeft te letten op den invoer van Maïs in de naburige kolonie Demerarij, gedurende den loop van een jaar, (September 1847 tot Augustus 1848) welke bedragen heeft 16,199 zakken en 19,605 barrels, om overtuigd te worden, dat het niet aan opkoopters zal ontbreken; terwijl het van niet minder bekendheid is, dat sedert eenige jaren in Engeland en Ierland, Maïs in zeer aanzienlijke hoeveelheden van Noord Amerika wordt aangevoerd; zoodat dit artikel voor de Nederlandsche markt wel zoude kunnen worden aangewend.

Ter meerdere aanprijzing van den maïsbouw meenen wij het best te kunnen verwijzen op eenige bemerkingen van Dr. Franklin, voorkomende in Porter's landbouw tusschen de keerkeringen, waarin het volgende is beschreven:

» In Noord-Amerika heeft men opgemerkt dat de Engelsche landbouwers, wanneer zij pas daar aankomen, eenen bodem en luchtstreek vindende, geschikt voor den akkerbouw, waaraan zij gewoon waren, en voornamelijk geschikt om tarwe te teelen, de kweeking van het Indiaansch koorn versmadden en verwaarloozden; doch opmerkende, welke voordeelen hetzelfde aan hunne naburen oplevert, komen zij van lieverlede tot het gebruik, om het te verbouwen, en de aanblik van het land getuigt van tijd tot tijd, dat de kweeking van dat graan, zichtbaar toeneemt.»

» De beweegredenen zijn de velerlei verschillende manieren, waarop dat koorn kan worden

bereid, om een gezond en aangenaam voedsel voor menschen en dieren op te leveren. Voor eerst kan het gerin daarvan gebruik maken voor den tijd van den vollen oogst, vermits de teedere groene aren van derzilver bladeren ontdaan en op heet vuur geroosterd tot dat de korrels bruin zijn, met een weinig zout of boter gegeten, eene lekkernij zijn. In dat tweede plaats, wanneer de korrels rijper en harder zijn, leveren zij in hare bladeren gekookt en met boter gegeten, insgelijks een goed en aangenaam voedsel op. De teedere groene korrels kunnen, gedroogd, het geheele jaar door bewaard worden; met groen, eventens gedroogde snijboonen vermengd, vormen zij op elken tijd een aangenaam gerecht, wanneer die eerst eenige uren in water geweekt en daarna gekookt worden. Wanneer het graan rijp en hard is, zijn er insgelijks onderscheidene manieren om hetzelfde te gebruiken. Eene is, om hetzelfde een geheel nacht in loog te weken, en daarna in een grooten houten mortier, met een houten stamper te kneuzen; het vliesje van elke korrel wordt daarvoor afgeschild, en het inselachtig gedeelte heel gelaten, hetwelk, gekookt zijnde, tot een wit, zacht deeg zwelt, en met melk of boter en suiker gegeten, zeer smakelijk is. Het drooge graan wordt ook soms ligtelijk gemalen, zoodat hetzelfde in korrels wordt gebroken ter grootte van de rijst, en gewand zijnde, om de zemelen af te scheiden, wordt het gekookt, en met kalkoenen of ander gevogelte als rijst gegeten. Tot fijner meel gemalen, maakt men daarvan door koking een brij, om met melk of boter en suiker genuttigd te worden, hetwelk naar datgene gelijkt, wat de Italianen *polenta* noemen. Van hetzelfde meel met water en zout, maken zij een gerazen koek, die tegen eene hak of ander stuk vlak ijzer gekleefd, rogt op voor het vuur geplaatst en aldus gebakken wordt, om als brood te dienen. Vleeschnat wordt eveneens op eene smakelijke wijze met dit meel verdikt. Op deze wijze wordt het ook gebraden. Een met zand gevulden ijzeren pot wordt op het vuur gezet totdat het and zeer heet is. Daarna wordt twee of drie pond van het graan in denzelfden gedaan en door omroering met het zand vermengd. Elke korrel berst en werpt eene witte zelfstandigheid uit van twee malen deszelfs grootte. Het zaad wordt door eene gevlochten zeef afgescheiden en andermaal, om heet gemaakt te worden, in den pot geworpen, en de bewerking met versch graan herhaald. Hetgeen gebraden is wordt in mortieren tot poeder gestampt. Een Indiaan zal eene verre reis doen en dagen lang op een zak daarvan teren, met slechts zes tot acht onsen daags met water gemengd daarvan te gebruiken. Het meel van maïs, met eenig tarwe-meel vermengd, levert uitmuntend goed brood op, zoeter en aangenamer dan dat van tarwe alleen. Tot voeding van paarden is het doelmatig, het graan gedurende twaalf uren te weken, opdat zij het des te gemakkelijker met hunne tanden vermalen, en het hun tot meer voedsel verstrekken zoude. De bladeren van de stengen gestroopt, nadat het graan gerijpt is, droog zijnde, bevatten uitmuntend voedsel voor paarden, koeijen, enz. De stengen als suikerriet uitgeperst, leveren een zoet sap op, hetwelk gegist en gestookt zijnde, een bij uitstek goeden geestrijken drank oplevert; zonder gisting gekookt, geeft hetzelfde zeer goede stroop. In Mexico worden de velden dik daarmede bezaaid, ten einde een groot getal van kleine stengen te doen opschieten, die, van tijd tot tijd even als de aspersies afgesneden, op nagerechten voor-

gediend worden, en bij knauwing een dun zoet sap opleveren. Het bevochtigde meel is uitermate dienstig voor jonge, en het oude graan voor volwassen hoenders.» — Franklin's Works, vol. II p. 276 — 8. 4th edition 1818.

(Ontleend aan de Brochure.)

Bladvulling.

Men zal zich herinneren, hoe vele personen, in geestdrift ontstoken door de predikatiën van den Heer Cabet, en door de schatten, welke hen in Icarie werden voorgespiegeld, naar het beloofde land zijn afgescheept, na alvorens al wat zij van waarde bezaten, aan den opperpriester van de nieuwe leer te hebben overgegeven. Met de akeligste kleuren schilderen thans die emigranten den toestand der Icarische maatschappij. Na te voet, eenen grooten afstand, midden door woeste landstroken te hebben afgelegd, konden zij het doel hunner reis eerst bereiken, toen velen, zoowel door ziekte als vermoeienis, reeds bezweken waren. Niets was in gereedheid gebracht om hen te ontvangen; de hitte van het klimaat, de koortsen van het land doodden den eenen, terwijl anderen hun verstand verloren. Het geringe overschot van deze arme landverhuizers heeft dit rampzalig land verlaten; zij zochten een toevlucht in de naburige steden, waar sommigen van hunnen arbeid leuen, anderen belalen; slechts weinigen waren in staat om naar Frankrijk terug te keeren. Tallooze klagten zijn door deze emigranten, zoowel tegen den heer Cabet, als tegen den heer Kulikowski ingebracht.

Na eene langdurige instructie, heeft de regtbank der Seine, genoemde heeren naar de regtbank van correctionele politie verzonden, als beschuldigd zijnde van verregaande afzetterij en oplichting. (Junij 1849.)

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Cuba, Kap. Jansen, adres bij van West en Co. Sluit 10 dezer.

Concordia, Kap. Londt, adres bij J. P. Hoase Jr. Sluit 13 dezer.

Oceaan, Kap. A. Spakman, adres bij C. J. Leijnsner. Sluit 28 dezer.

Polaris, Kap. F. Ruijter, adres bij Gebrs Samson.

Thetis, Kap. Poel, adres bij C. J. Leijnsner.

Susanna, Kap. G. D. Visser, adres bij J. J. Leijnsner.

Echo, Kap. Schil, adres bij Gisius en Co.

Jeantine, Kap. Ranken, adres by H. Degenhard.

ADVERTENTIE N.

(10709) De Vendumeester M. A. KEIJSER zal morgen om 9 ure verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN, PLANKEN, DAKPANNEN, eene partij CALICO, DRIL, enz.

Prima Kwaliteit gezouten TONGEN in halve vaten,

Verkrijgbaar bij

[14393] N. BOX & Co.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.